

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 115/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti S., spol. s r. o., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. J. Ď., Advokátska kancelária, Ž., pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 11 Cb 213/2005-91 zo 14. marca 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob 40/2008 z 12. mája 2009 vo výrokoch o trovách konania a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti S., spol. s r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2011 doručená sťažnosť spoločnosti S., spol. s r. o., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“),

zastúpenej advokátom JUDr. J. Ď., Advokátska kancelária, Ž., pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 a čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 11 Cb 213/2005-91 zo 14. marca 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 Cob 40/2008 z 12. mája 2009 vo výrokoch o trovách konania.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka (navrhovateľka) sa návrhom podaným okresnému súdu 21. decembra 2005 domáhala voči odporcom zaplata sumy 258 688,50 Sk s príslušenstvom. Okresný súd rozsudkom č. k. 11 Cb 213/2005-91 zo 14. marca 2008 (doručeným právnomu zástupcovi sťažovateľky 14. apríla 2008) návrh sťažovateľky zamietol, sťažovateľku zaviazal nahradiť štátu trovy konania v sume 75 Sk na účet okresného súdu a zároveň rozhodol, že odporcom nepriznáva náhradu trov konania. Na základe odvolania sťažovateľky krajský súd rozsudkom sp. zn. 14 Cob 40/2008 z 12. mája 2009 (doručeným právnomu zástupcovi sťažovateľky 31. júla 2009) prvostupňový rozsudok potvrdil a zároveň rozhodol, že odporcom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Sťažovateľka uviedla, že *„nenamieta správnosť tohto rozhodnutia, ktorým potvrdil I-stupňové rozhodnutie v časti rozhodnutia o náhrade trov konania, právneho zastúpenia. Nestotožňuje sa a namieta porušenie ústavných práv rozhodnutím, ktorým nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na skutočnosť o úspešnosti konania odporcov vo veci a skutočnosť, že súd vychádzajúc z predmetu konania, hodnoty sporu s prihliadnutím na realizované právne úkony mohol ustáliť trovy právneho zastúpenia. Prípadne vzhľadom na skutočnosť že Krajský súd realizoval odvolacie konanie bez nariadenia pojednávania napriek tomu, že jednalo sa o skutkovo a právne náročnú vec a účastníci mali záujem, aby prebehlo verejné odvolacie konanie, mal vyzvať úspešných účastníkov na vyčíslenie trov právneho zastúpenia“*. Podľa jej názoru *„sťažnosťou dotknutý Krajský súd v Žiline a Okresný súd v Žiline nesprávne interpretoval a v rozpore s Ústavou*

aplikoval na daný prípad príslušné zákonné ustanovenia... Následkom vyššie uvedenej interpretácie zákona boli porušené čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy a základné práva sťažovateľa v čl. 16, čl. 17, ods. 1 a 5, čl. 46 ods. 1, 2, čl. 47 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že napádanými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu (vo výrokoch o trovách konania) došlo k porušeniu jej označených práv a slobôd, aby rozhodnutia oboch súdov zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľka taktiež žiada priznať náhradu trov právneho zastúpenia v sume 624,28 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 a čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu č. k. 11 Cb 213/2005-91 zo 14. marca 2008 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 14 Cob 40/2008 z 12. mája 2009 vo výrokoch o trovách konania.

1. Pokiaľ ide o námietku porušenia označených práv a slobôd sťažovateľky uvedeným rozsudkom okresného súdu, ústavný súd uvádza, že vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy nemá právomoc preskúmať napadnuté uznesenie okresného súdu, keďže proti nemu bol prípustný opravný prostriedok (odvolanie), ktorý sťažovateľka aj využila, a krajský súd o ňom rozhodol. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napr. I. ÚS 103/02, III. ÚS 70/02).

2. Ďalšou časťou sťažnosti sťažovateľka namietala porušenie označených práv a slobôd uvedeným rozsudkom krajského súdu.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľov). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania

sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03, III. ÚS 220/2010).

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 14 Cob 40/2008 z 12. mája 2009 bol právnomu zástupcovi sťažovateľky doručený 31. júla 2009, pričom sťažovateľka doručila sťažnosť ústavnému súdu až 28. februára 2011, teda zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorej zmeškanie nemožno odpustiť. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2011